

ADRIANA CIUDAD WITZEL

In Berlijn wordt uitgaan tot kunst verheven. Voor de Peruaanse Adriana Ciudad Witzel was haar eerste bezoek aan een Berlijnse nachtclub een vreemde openbaring. Ze voelde een met walging vermengde fascinatie, misschien wel te vergelijken met de ervaring van een goede horrorfilm. Beter nog is haar schilderijen te bekijken. Witzel weet perfect de feest sfeer weer te geven. Op een blauwzwarte achtergrond heeft ze donkerwitte stippen aangebracht die ze vakkundig uitveegt. In de verte zien we twee wazige figuren (de dj's) achter een zwarte rechthoek (hun tafel), terwijl op de voorgrond een lallende figuur een flesje blauwe drank de lucht insteekt. We kunnen de dompige discogeur al ruiken, een mix van wodka-Red Bull, sigaretten, zweet en citroenzoet parfum. De beats dreunen in de vochtige lucht. Op een ander doek zit een opgedirkte blondine op een speelgoedpaard dat werkt op munten. 'Een blonde del' volgens Witzel, die de scène uit het geheugen heeft geschilderd. De gleuf voor de munten is niet toevallig extra in de verf

gezet. De vrouw is omgeven door felkleurige slierten, terwijl even verder een uitgetelde feestganger zit te baden in de vettige damp van zijn eigen donkerblauwigheid. Witzel experimenteert graag met kleuren. Ze combineert met succes het felle koloriet van Peru met donkere, Duitse kleuren. Midden in de duisternis van de disco verschijnt een Peruaanse carnavalsbroek, of betekent een lichtgele wolk het positieve spanningsveld tussen twee dansers.

Witzel gebruikt de kleuren ook om haar personages te duiden. Een oninteressante figuur is slechts een bruine schim in de verte, een holle klant in het kippenrestaurant niet meer dan een transparant lichaam. Naast de disco werd Witzel immers ook getroffen door de Berlijnse eetgewoontes. Op een spandoek boven een gebraden kippenkot staat te lezen '0,99 € Hähnchen'. Gezond eten is hier geen prioriteit. Gele slierten kippenlucht omgorden de wachtende hongerigen. Iemand's voeten zijn kippenpoten geworden. Is het geen typisch Duitse gave om te veranderen in de beesten die je veelvuldig verorbert? Witzel schildert de rauwheid van Berlijn, een stad met een hoge werkloosheid en vele arme migranten. Maar de decadentie is geen aanklacht, zoals

bij Otto Dix en Georg Grosz in de jaren '30. Integendeel, ons ietwat destructief maar wat graag feestend alter ego wil plots Berlijn wel eens verkennen.

(Ive Van Orshoven)

T.e.m. zo 12 okt.
Margalef & Gipponi Gallery,
Brederodestraat 27,
2018 Antwerpen.
Vr t.e.m. zo
van 14u tot 18u.

**'Een uitgetelde feestganger
zit te baden in de vettige damp
van zijn eigen donkerblauwigheid'**

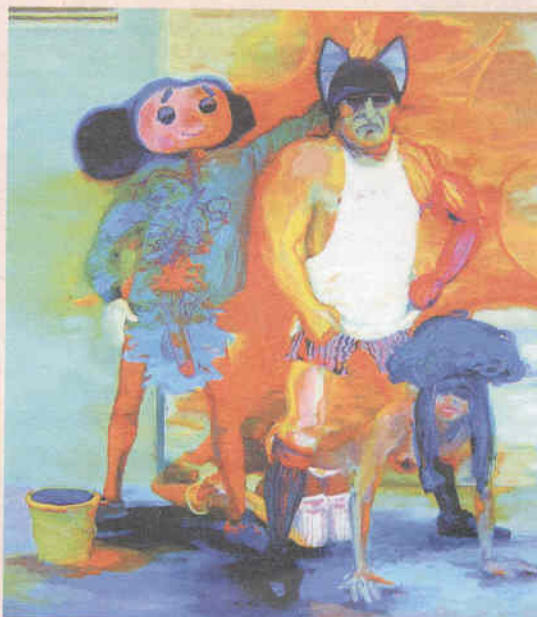

Foto courtesy Margalef & Gipponi